

Ólavur Riddararós

"Hvørt skalt tú ríða Ólavur mín?

– Kol og smiður við –

í lofti hongur brynja tín."

- Ungir kallar, kátir kallar!

- Gangið upp á gólv, dansið lystilig!

2. " Eg fari mær á heiði
ta villini hind at veiða"

3. "Tú fert ikki at veiða hind.
men tú fert til tína leikalind.

4. Hvít er skjúrtan, væl er hon tvigin,
í blóði verður hon av tær dirgin.

5. Hvít er tín skjúta, væl er hon skorin,
í blóði so verður hon aftur borin."

6. Ólavur snúðist síni móður frá:
"Gud gevi ikki ganga, sum mær er spáð."

7. Ólavur ríður eftir bjørgunum fram,
fann hann upp á eitt álvarann.

8. Ólavur ríður eftir bjørgunum fús,
fann hann upp á eitt álvarhús.

9. Út kom eitt tað álvafljóð,
flættað hár á herðar dró.

10. Út kom ein av álvum tá,
flættað hár á herðar lá.

11. "Ver vælkomin Ólav' Riddararós,
tú gakk í dans og kvøð fyri os!"

12. "Tú tarft ikki at flætta títt hár fyri meg,
eg eri ikki komin at biðja teg."

13. "Ert tú ikki komin at biðja meg,
eg havi ikki ætlað at eiga teg."

14. "Eg kann ikki meira hjá álvum vera,
í morgin lati eg mítt brúðleyp gera."

15. "Vilt tú ikki longur hjá álvum vera,
sjúkur skalt tú títt brúðleyp gera.

16. Hvat heldur vilt tú sjei vetur liggja sjúk,
ella vilt tú í morgin liggja lík?

17. Hvat heldur vilt tú sjei vetur liggja á strá,
ella vilt tú í morgin til moldar gá?"

18. "Tveir eru kostirnir, hvørgin er mjúkur,
ilt er at liggja leingi sjúkur.

19. Fyrr vil eg í morgin liggja lík,
enn eg vil liggja sjei vetur sjúk'.

20. Fyrr vil eg í morgin til moldar gá,
enn eg vil sjei vetur liggja á strá."

21. Hon bar fram eitt drykkjugar,
eiturnið í tí var.

22. Hon bar fram eitt drykkjusteyp,
eiturnið í tí fleyt.

23. Hon skonkti honum í drykkjuhorn,
har fór í tað eiturnið.

24. Tann fyrsta drykkin, ið Ólavur drakk,
hans breiða belti um hann sprakk.

25. "Hoyr tú, Ólavur fríði,
tú kyss meg, áðrenn tú ríður!"

26. Ólavur studdist við saðilboga,
hann kysti tá moy av lítlum huga.

27. Hon kysti hann so mjúkan,
hon sveik hann so sjúkan.

28. "Tú sig tíni móðir, tá ið tú kemur heim,
tín foli snávaði um ein stein!"

29. Ólavur heim í garðin fór,
úti hans móðir fyrri honum stóð.

30. "Hví ert tú so følin, hví ert tí so bleik´,
sum tú hevur verið í álvaleik?"

31. "Mín kæra móðir, eg sigi tær sann,
mín foli snávaði um ein stein.

32. Tí eri eg følin, tí eri eg bleik´,
í gjár var eg í álvaleik.

33. Tí eri eg følin, tí eri eg sum bast,
í gjár var eg teim álvum næst.

34. Mín kæri faðir, tú heinta mær prest,
mín kæra móðir, ver tú mær næst!"

35. Ólavur vendist til vegginn brátt,
hann doyði langt fyrri midnátt.

36. Har komu av tí bú,
líkini trý, tey vóru so prúð.

37. Tað fyrsta var Ólav, tað annað hans vív,
tað triðja hans móðir, hon læt sítt lív.

38. Tað fyrsta var Ólav, tað annað hans moy,
tað triðja hans móðir, av sorg hon doyði.

Úr kvæðabókini Stígum fast – hjá Poul Eide, sum hevur kvæðið úr tí stóru lesibókini hjá A.C.
Evensen